

τοῦ ὄγκου καὶ τοῦ ὕψους αὐτοῦ. Ἐχει δὲ ὁ βουνὸς οὗτος τὴν μὲν βάσιν ἐξ ἀργίλλου, τὴν δὲ κορυφὴν ἐκ τιτανολίθου κογχυλίτου. Πρὸς Β τούτου ἐκτείνεται ὁροπέδιον χθαμαλώτερον, ἀνώμαλον, συγκείμενον ἐξ ὄγκωδῶν βράχων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ φύσις κατέλιπε κοιλότητας μεγάλας περικεκαλυμμένας ὑπὸ φυτικῆς γῆς, ἣν ὁ χρόνος ἐκεῖ ἐσχημάτισε. Μακρόθεν ὁ τόπος οὗτος φαίνεται ἀκατοίκητος, τόσον ἔχει τὴν θεῶν ἀγρίαν καὶ παράδοξον. Ἐν τούτοις ἐνταῦθα παρασκευάζεται εἰς τῶν μάλλον ἐξαιρέτων τυρῶν τῆς Γαλλίας.

Τὸ χωρίον Ῥοκφόρ οἰκούμενον ὑπὸ 770 ψυχῶν, ἔχει ὡς ἔγγιστα εἴκοσι τρεῖς οἰκίας εὐτελοὺς κατασκευῆς. Εἶνε δὲ αὗται σπήλαια ἢ ὑπόγεια κοιλώματα, ἅτινα διεσκειύσθησαν καὶ ὑπὸ τῆς τέχνης, ποῦ μὲν κοιτανθέντα πλειότερον, ποῦ δὲ εὐρυνθέντα καὶ ποῦ διὰ προσθήκης νέων τοιχωμάτων ἐπαυξηθέντα, ἐν οἷς ἐνεκλείσθη ὁ διὰ συρίγγων ὑπογείων φυσικῶν βαθείως διηκουσῶν εἰς τὴν γῆν, πνέων εἰς αὐτὰ παγετώδης ἀήρ. Τὰ σπήλαια ταῦτα ἔχουσι 2 μέχρῃς 5 ὁροφάς. Ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν σπηλαιῶν τούτων ἐτοποθέτησαν ῥάφια κεκαλυμμένα ὑπὸ ἀχύρου πρὸς τοποθέτησιν τῶν τυρῶν, ἐφ' ὧν πνέει διαρκῶς τὸ παγετώδες ρεῦμα τοῦ ἀέρος, ξηρὸν πάντοτε καὶ ἐν καιρῷ ἔτι βροχῶν.

Ὁ τυρὸς κομίζεται εἰς τὰ σπήλαια ταῦτα τρεῖς ἐβδομάδας μετὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἐν τοῖς τυροποιεῖσι τῶν κτηνοτρόφων, καὶ τίθεται ἀραιῶς κατὰ κεφαλὰς ἐπὶ τῶν ῥαφίων, ὅπου ὑφίσταται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψυχροῦ ἀέρος τὴν ζύμωσιν ἐξ ἧς ἀποκτᾷ μετὰ 4 μῆνας καὶ ἡμισυν τὴν μαρμαρώδη ἐκείνων ὕψην καὶ τὴν νύσσουσιν εὐάρεστον γεῦσιν, δι' ἣν ἰδίᾳ διακρίνεται. Λέγεται ὅτι ὁ τυρὸς οὗτος ἦτο γνωστὸς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων.

Τὸ χωρίον Ῥοκφόρ ὑπηρετεῖται καὶ ὑπὸ γραμμῆς τῶν μεσημβρινῶν σιδηροδρόμων τῆς Γαλλίας διὰ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Τουρνεμίρ, ἐξ οὗ ἀπέχει 8 χιλιόμετρα.

A. M.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Ὁ γνωστὸς καὶ ἐν Ἀθήναις Γάλλος δημοσιογράφος καὶ συντάκτης τοῦ «Χρόνου» κ. Παῦλος Βοῦρδ ἐξέδοτο πρὸ καιροῦ ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ Φιλόπατρις, βιβλίον ἐν ᾧ δι' ὕψους ἀνθρώπου καὶ ἐπαγωγῶν καὶ ἐν εἴδει συμβουλῶν πρὸς τὸν νεώτερον αὐτοῦ ἀδελφόν, διδάσκει ἐκάστω τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς ἀνθρώπου ἐν γένει, ὡς μέλους τῆς κοινωνίας καὶ ὡς πολίτου μιᾶς κοινῆς πατρίδος. Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου, ὅπερ ἐβραβεύθη καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Παρίσις Ἀκαδημίας τῶν ἡθικῶν καὶ πο-

λιτικῶν ἐπιστημῶν, θέλομεν μεταφέρει κεφάλαια τινά, χάριν τῶν ἀγνωστών τῆς «Εστίας».

Περὶ Πατρίδος.

Ἐχε ὑπ' ὄψιν σου τοῦτο· ὅτι θὰ ἀκούσῃς ἀνθρώπους χλευάζοντας τὴν φιλοπατρίαν ἐν αὐτῇ τῇ γλώσσῃ τῆς πατρίδος, καὶ θὰ γνωρίσῃς ἄλλους οἵτινες, φιλοδοξοῦντες νὰ προτρέξωσι τῆς ἐποχῆς των, θὰ κηρύττωσιν αὐτὴν ἀρετὴν ἀπρηχαιωμένην. Οἱ λέγοντες ταῦτα ἢ εἶνε ἄνθρωποι στρεβλῶς σκεπτόμενοι, ὧν ἡ γνώμη οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν ἢ ἔχουσι καρδίαν ἀγενῆ, ἀπρόσιτον εἰς τὸ αἰσθημα τῆς τιμῆς. Μάθε καλῶς ὅτι ἐάν ποτε ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη ἐξηλείφετο ἐκ τῶν ἐνστικτῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἥρκει νὰ ἀποδοθῇ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ λόγου, διότι οὐδὲν αἰσθημα εἶνε ἀναγκαιότερον αὐτῆς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ τῆς κοινωνίας τῶν ὁμοίων του· ἀλλὰ κοινωνία διαρκῆς δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τιμιότητος, δὲν ὑπάρχει δὲ τιμιότης ἀληθὴς ἄνευ φιλοπατρίας. Ἡ πατρίς εἶνε ὁ κοινὸς δεσμὸς ὁ ἐνῶν ἡμᾶς πρὸς τοὺς ὁμοφύλους μας, τοὺς τε ἐν τῇ παρελθόντι, ἐν τῇ παρόντι καὶ ἐν τῇ μέλλοντι, εἶνε τὸ σύμβολον τῶν ἀγαθῶν ὅσα ἀπολαμβάνομεν ἐκ τῆς γῆς ἐφ' ἧς οἰκοῦμεν καὶ τῶν καθηκόντων ὅσα μᾶς ἐπιβάλλουσι ταῦτα. Εἶνε ἀγρός, ἀκαταπαύστως σπειρόμενος καὶ ἀδιακόπως θεριζόμενος. Θερίζομεν ὅ,τι ἐσπειραν οἱ πρόγονοι καὶ σπείρομεν ὅ,τι θὰ θερίσωσιν οἱ ἐπίγονοι ἡμῶν. Ἐρχεται ἡλικία καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς οἰκογενείας του· ἀλλ' ἐφ' ὅσον ζῆς ἔχεις ἀνάγκην τῶν ἀγαθῶν τῆς πατρίδος· ἀνήκεις εἰς αὐτὴν ὅπως τὸ δένδρον εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἀντλεῖ τὸν χυμὸν του· δὲν εἶνε δυνατόν νὰ αὐξηθῇς ἐκτὸς αὐτῆς, ὅπως τὸ φυτὸν δὲν δύναται νὰ αὐξηθῇ ἐν τῇ κενῷ· σὲ περιβάλλει ὡς ὁ ἀήρ ὃν ἀναπνέεις καὶ καθ' ἐκάστην στιγμὴν σοὶ εἶνε ἀπαραίτητος. Δὲν προνοεῖ μόνον περὶ τῆς ὑλικῆς σου διατροφῆς, σοῦ παρέχει ἀκόμη καὶ τὴν τροφὴν τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν. Σὲ βοηθεῖ εἰς τὰς μικροτέρας σου πράξεις, παραστατεῖ εἰς τὰς μυχιαιτέρας σου σκέψεις. Ἐξέτασον κατὰ βάθος τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἰς ὅ,τι ἔχεις καλλίτερον ἐν σοί, εἰς τὰς κλίσεις, τοὺς πόθους, τὰ αἰσθηματά σου, θὰ ἀνακαλύψῃς τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς καὶ τὰ ἔχνη τῆς μορφώσεως, ἣν ἐξ αὐτῆς ἔλαβες.

Δὲν ἐπιδοκιμάζω τοὺς ὑποκρινομένους ὅτι καταφρονοῦσι τὸν θάνατον· πρέπει νὰ ὑποκύπτωμεν εἰς αὐτόν. Τὸ πᾶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ γνωρίζῃ τις νὰ ὑποφέρει ὅ,τι εἶνε ἀφευκτον.